

сынъ мѣ Ибрахимъ покори Сирїѣ , биса съ Махмудова-та войска , ко-то ищеше да въз-пре побѣды-тѣ мѣ , на Хамсѣ . на Вонїѣ , стигнѣ до Брусѣ и запаши Цариградѣ (1833-1249) .

Махмудъ са обврнѣ тогази кѣмъ Россїѣ , ко-то нав-часѣ проводи 25 хилен души по Босфора . Това породи отъ една страна до-говора на Хюнкарѣ-скелеси (1853 — 1249) , кой-то затвареше вѣхода на Дарданелскыя про-ливы за сичкы-тѣ европейскы силы ; а отъ друга страна направи да останѣтъ Египетѣ , Сирїѣ и Пдана въ Мехмедъ-Плїевѣ рѣцѣ .

На 1859 — 1265 Сѣлтанъ Махмудъ покани Мехмед-Плїѣ да плати реченнѣ-тѣ дань , той са отказа , и Сѣлтанъ-тѣ го обяви измѣн-никъ , настани на негово мѣсто Хафѣз-Плїѣ , като го направи Сердари-Екремъ (главна ко-манда) и го проводи съ силна войска на връхъ Плхмедъ Плїѣ . Мехмедъ-Плїевъ-тѣ сынъ Ибрахимъ побѣди Хафѣз-Плїѣ въ битва-та на Незибъ и проводи на три страни войска противъ Сѣлтановѣ-тѣ владѣнїѣ . Махмудъ II не доживѣ да чѣе това извѣстїе ; той ѱ-мрѣ на 1-й Юлїѣ 1859 — 1255 , на возрастѣ